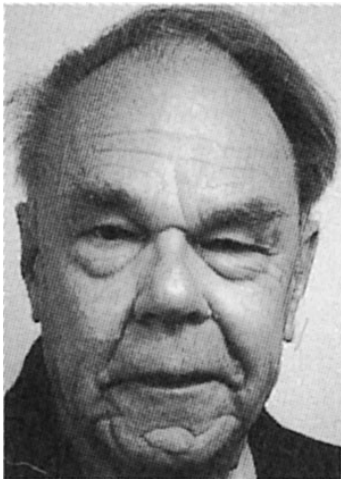

Minneord

LEGELIVET

PEDER OLSEN

LARS LIEN

ASTRID NØKLEBY HEIBERG

Mangeårig overlege, administrerende overlege og sjeflege ved Sanderud sykehus, fylkespsykiater og stortingsrepresentant Christian Erlandsen døde 10. oktober 2016, vel 90 år gammel. Han tok sin embetseksamen i medisin i København i 1952 og ble spesialist i psykiatri i 1963.

Erlandsen var underordnet lege på Sanderud sykehus allerede i 1955 – 58. Etter en periode med privat praksis i Stange og fullført spesialistutdanning i Oslo kom han tilbake til sykehuset som overlege i 1963. Han var administrerende overlege fra 1972 frem til han ble innvalgt på Stortinget i 1978. Etter åtte år på tinget og en periode som avdelingsdirektør i Helsedirektoratet var han tilbake på Sanderud som sjeflege i årene 1987 – 94, avbrutt av en periode som fylkespsykiater i 1989 – 91. Han sluttet som avdelingsoverlege i 1995, men fortsatte i en rekke vikariater etter oppnådd pensjonsalder.

I Erlandsens tid på Sanderud var sykehuset under omstilling fra institusjon som ga forpleining til langtidspasienter til moderne sykehus med aktiv behandling. Han innførte en rekke moderne prinsipper, som det å oppsøke pasientene i deres eget miljø, og han var langt fremme i utviklingen av medikamentell behandling og initierte studier på klorazepin. Han hadde også et stort hjerte for pasienter med psykisk utviklingshemning og samtidig psykisk lidelse.

Erlandsen var i hele sitt virke en kraftfull talsmann for pasienter med alvorlig sinnslidelse, og han var levende interessert i rettspsykiatri. Hans evne til å fatte sympati for lovbrøteren var tydelig, og han var tilhenger av det såkalte medisinske prinsipp i rettspsykiatrien. For en lovbrøter som har en alvorlig sinnslidelse, bør det legges til grunn at de lovstridige handlingene kan være motivert av sykdommen. For sterke krav til sammenheng mellom forestillinger og handlinger kan derfor, slik Erlandsen så det, utgjøre en trussel mot rettssikkerheten.

Christian Erlandsen var en pådriver for modernisering og kvalitetsheving i psykiatrien. Han bidro til en kultur preget av samarbeid og minst mulig tvang, og han hadde vilje og evne til å se enkeltindividet. Han var romslig og jovial i formen og hadde lett for å oppnå tillit hos pasienter, pårørende og medarbeidere. Erlandsen gjorde et uutslettelig inntrykk på alle nye leger, sommervikarer eller legestudenter som kom til sykehuset. Han elsket undervisning og veiledning av unge kolleger og var en viktig inspirator for oss som møtte han tidlig i utdanningen.

Vi vil minnes Christian Erlandsen med takknemlighet.

Publisert: 6. desember 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.0882
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 16. februar 2026.